No. 2371 Zaterdag 15. Juni 1929. 46ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda, Tel. 507.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 10 cts.

Overrompeling van het Waterfort door de Venezolanen.

Plundering van het munitie-magazijn. Gouverneur FRUYTIER en Kapitein BORREN als gijzelaars meegevoerd. Dooden en gewonden. Gelukkige terugkeer van de gijzelaars. Veiligheids maatregelen van het Bestuur.

Nu de kruitdamp van den strijd is opgetrokken, en de gemoederen der burgerij weer eenigszins tot kalmte zijn gekomen, zullen wij trachten, ofschoon ons bepalende tot de hoofdlijnen, een zoo volledig en tevens objectief mogelijk verslag te geven van de zoo betreurenswaardige gebeurtenissen van Zaterdagavond en — nacht, — een nacht die niet gauw uit de heugenis zal gaan van die hem hebben meegemaakt.

Wij zullen niet oordeelen, veel minder veroordeelen, omdat de tijd daarvoor nog niet gekomen is. In dagen van gevaar moet heel de burgerij als één man staan aan de zijde van het Gezag en zich onvoorwaardelijk neerleggen bij hetgeen de bevoegde Autoriteiten in het algemeen belang meenen te moeten beslissen. Alle critiek, vooral als zij komt van personen die aangewezen zijn de publieke opinie te leiden, is dan uit den booze; kan zelfs gevaarlijk zijn voor de openbare rust en veiligheid, omdat ze de reeds zoo moeilijke taak van hen die belast zijn voor de openbare rust en veiligheid te waken, nog moeilijker maakt. Laten we daarom ons oordeel opschorten tot later, wanneer de toestanden weer geheel normaal en de gemoederen weer volkomen tot rust gekomen zijn, en we kalm en rustig de feiten, hun oorzaken en gevolgen, zullen kunnen overdenken.

* * *

De overrompeling.

Het was Zaterdagavond, 8 Juni, ongeveer kwart over negen, toen plotseling in vliegende vaart drie groote trucks het Waterfort kwamen binnenstormen.

Het was als een tornado, even plotseling en geweldig als verwoestend.

Het fort binnen, kwamen uit deze trucks een tachtigtal met karabijnen en groote kapmessen gewapende Venezolanen te voorschijn, die zich onmiddelijk in drie troepen verdeelden, en als een stormwind over geheel het fort verspreidden.

Een gedeelte vloog op de hoofdwacht af, waar op dat oogenblik slechts een drietal politie-militairen tegenwoordig waren. Na heldhaftigen tegenstand werd sergeant-majoor VAAS neergesabeld. De twee Surinaamsche politie-militairen NELSTEIN en NARAIN, die bij de poort stonden, schoten te hulp, om met gevaar van hun eigen leven hun makker en de wacht te verdedigen. Zij liepen daarbij zware verwondingen op.

Een troep vloog op 't zelfde oogenblik de eetzaal binnen, waar een paar politie-militairen rustig te eten zaten, die eveneens zware verwondingen opliepen. O. a. de sergeant-majoor MARCUSSE, wiens schedel gekloofd werd en die Dinsdagmorgen overleed.

Weer een ander gedeelte vloog op de slaapzaal, waar enkele niets vermoedende militairen rustig te slapen lagen.

Op 't geraas vlogen allen op, om te zamen met de andere militairen die zich tot achter de cantine hadden teruggetrokken, voet voor voet het terrein te verdedigen.

Zwaar werd er gestreden, en over en weer geschoten.

Doch toen zij de patronen van hun revolvers verschoten hadden, waardoor zeker verschillende Venezolanen gewond en gedood werden, en de Venezolanen, wier aantal ondertusschen voortdurend aangroeide, nog maar steeds bleven opdringen, was er geen weerstand meer mogelijk, en stelden verschillenden zich in veiligheid in het plein van de gevangenis, terwijl anderen langs de fortmuur zich in zee lieten vallen en zoo langs het strand ontkwamen.

In de slaapzaal maakte de troep zich meester van alle in de rekken aanwezige geweren. Daar men de lichtleiding had doorgesneden, heeft men de bovenverdieping der slaapzaal echter niet doorzocht. Ten slotte wist een laatste troep het munitiemagazijn binnen te dringen, waar men zich van zoo goed als alle geweren en een deel der munitie meester maakte. Alles ging zoo snel in zijn werk, dat er aan georganiseerden weerstand niet te denken viel, te meer daar de Venezolanen zoo goed, zelfs met enkele repeteergeweren, gewapend waren, waarmee maar voortdurend geschoten werd, terwijl daarentegen in het fort, zooals Zaterdags 's avonds; wanneer een groot deel der politie-militairen op patrouille is, gewoonlijk het geval is, slechts de verplichte bezetting aanwezig was.

Heel deze overrompeling, die, zooals uit geheel het verloop der gebeurtenis blijkt, totaal onverwacht kwam, stond onder de leiding van den Venezolaanschen generaal RAFAEL SIMON URBINA en Kolonel MACHADO; — de eerste, bekend uit de revolutiepogingen van Augustus l. l. is hier toen, na zijn vlucht van Venezuela naar Aruba, een week of drie geïnterneerd geweest, — de tweede was hier eveneens goed bekend en meermalen hier geweest als tenniskampioen.

Naar men vermoedt, is generaal URBINA hier Zaterdagmorgen met enkele manschappen in 't geheim of vermomd geland.

Op 't hooren van het schieten begaf luitenant BERGER zich onmiddelijk naar het fort: doch vond alles reeds in handen van de Venezolanen. Zoo vlug was alles in zijn werk gegaan. Kapt. BORREN werd onmiddelijk opgebeld. Op 't hooren dat er Venezolanen in het fort gevallen waren, begaf deze zich, zonder nog in de verste verte te vermoeden wat er eigenlijk had plaats gehad, onmiddelijk per auto naar het fort. Hij was vergezeld van den heer WEITJES, lid van het Hof, die juist bij hem op visite was.

In vliegende vaart kwam hij met zijn auto het fort binnenstormen, tot midden onder de Venezolanen. In een oogwenk zag hij zich echter omringd door een twintigtal zwaar gewapende Venezolanen, die zijn auto beschoten en met kapmessen bewerkten.

Reeds stond men op de treeplank.

De kapitein trachtte zich nog te verdedigen met zijn revolver, doch gaf zich ten slotte gewonnen. De hr. WEITJES had juist nog kunnen ontsnappen en een schuilplaats gevonden in de woning van den adjudant LOEWENTHAL.

Sergeant WAUBE wist met een mitrailleur langs de zeekant te ontkomen, terwijl de sergeants WELLEN en VAN DER MARK een tweede mitrailleur in veiligheid brachten.

Nog moet vermeld dat ook de cantine deerlijk geplunderd werd; en reeds gaven enkelen zich aan drank over, toen zij door generaal Urbina daarin verhinderd werden.

Dit geheele bedrijf, zoo treurig in zich zelf als in zijn gevolgen heeft zich afgespeeld in ongeveer een kwartier tijds.

De eerste trucks kwamen, naar wij vernamen, van de richting Pietermaai, waar men zich blijkbaar had opgesteld, terwijl spoedig daarna ook nog trucks met gewapende Venezolanen, die zich, naar wij vernamen, in de buurt van Rust verzameld hadden, in het fort arriveerden. Ter zelfder tijd ongeveer rukten ook troepen gewapende Venezolanen op van Rooi Canarie naar de stad, zoodat al heel spoedig het aantal tot 500 á 600 was aangegroeid. De Breedestraat aan de Punda-zijde, Scharloo zoowel als de toegang tot de brug werden afgezet, om de burgers en de elders verspreide politie te beletten tot het fort door te dringen. Met revolvervuur werden de burgers en militairen in bedwang gehouden.

In de Breedestraat-Punda werden een paar burgers in het been getroffen, n. l. de Curaçaoenaar V. Martin, en de Hollandsche werkman J. Prins.

Aanslagen op burgers en hun eigendommen of zelfs wanordelijkheden tegenover hen vonden verder niet plaats. Blijkbaar was het doel van deze overrompeling, geen ander dan zich meester te maken van de wapenen en de munitie.

De eischen der opstandelingen.

Toen de opstandelingen het fort, de wapenen en munitie, en ook kapt. BORREN in hun macht hadden, werd deze laatste naar den Gouverneur gezonden, om hun eischen kenbaar te maken. Hun eisch was: zoo spoedig mogelijk per scheepsgelegenheid „Maracaibo" te vertrekken. Zoo niet, dan zou men de stad plunderen en de Isla in brand steken.

Onmiddelijk stelde Z. E. zich in verbinding met het loodskantoor en de firma Maduro, agenten aan de Red D. Line; want opschoon men hem een Hollandsche en ook een Duitsche boot die op punt van vertrek stond had aangeboden, wilde het hoofd der revolutionneiren geen ander schip dan het Amerikaansche S. S. „Maracaibo" dat dien middag was binnengekomen.

Z. E. verzocht den Heer Maduro last te geven, om de „Maracaibo" die reeds door de Venezolanen bezet was, te laten vertrekken.

Hoe eer zoo beter. Want zoolang de revolutionnairen nog op Curaçao waren, gevoelde men zich niet veilig. De kleinste onvoorzichtigheid, of een onberaden stap van de een of ander zou voldoende kunnen zijn om de lont in het kruitvat te steken, en het begin kunnen vormen van een groot bloedbad, een wraakneming van de zijde der revolutionnairen, waarvan de gevolgen niet te overzien zouden zijn.

Een tijdje later verschenen URBINA zelf, vergezeld van kapt. BORREN, den heer J. SUTHERLAND, advokaat, die aan URBINA goed bekend was, en door dezen op straat was aangeklampt en verzocht om als tolk op te treden, benevens een zestal gewapende Venezolanen, ten paleize, met den zelfden eisch.

Beneden had URBINA tot SUTHERLAND gezegd:

Zeg hen, dat ik gekomen ben om wraak te nemen, omdat men mij op Aruba 'n paar dagen zonder eten gelaten en later geboeid naar hier gestuurd heeft.

URBINA zeide zich daartoe gerechtigd te achten, omdat Curaçao de slaaf is van GOMEZ en GOMEZ op Curaçao beveelt. Het is niet mogelijk dat deze overal ter wereld de baas speelt.

Boven aangekomen, herhaalde Urbina nogmaals zijn eisch, terwijl hij gelastte dat de Gouverneur mee naar beneden zou gaan, om het volk te toonen, dat hij tegen het volk van Curaçao zelf niets kwaads in 't zin had.

Urbina moet ook nog gezegd hebben:

U is verantwoordelijk voor alles wat er op heel het traject van hier naar Maracaibo voorvalt. Ik weet dat u om een oorlogsboot gevraagd hebt. Als er ons iets overkomt, zal dat voor Curaçao een ramp zijn, omdat ik dan heel Curaçao in de lucht zal laten vliegen.

Nadat Z. E. in gezelschap van bovengenoemden op het Gouvernementsplein was aangekomen begaf men zich naar het loodskantoor.

Terwijl Zijne Excellentie naar boven ging om een en ander met den Havenmeester te regelen, zeide Urbina tot kapitein BORREN: Wij zijn meester van Curaçao en kunnen alles eischen wat wij willen. Doch wij doen het niet, omdat wij niet gekomen zijn om te plunderen.

Om Curaçao voor een algemeen bloedbad, en God weet, hoeveel andere rampen nog waarvan de uitgestrektheid niet te overzien was, te vrijwaren, verzocht, Z. E. de loods het door hen aangewezen stoomschip „Maracaibo" buiten te brengen.

Wel was er nog een aanbod van Emmastad gekomen om hulp te bieden. Doch wegens het gering aantal wapenen, oordeelde Z. E. dat 't doelloos zou zijn dit aanbod aan te nemen. Want wat zou men doen met slechts een 10 tal gewapenden, tegen zulk een overmacht? wat zou er van de Isla zelf geworden zijn met zijn kamp van Venezolanen in de onmiddelijke nabijheid, terwijl ook daar, vooral na twaalf uur middernacht hevig gevochter en geschoten is, en de politiewacht van Rooi Canarie overrompeld en bijna totaal verwoest? Des morgens vond de rector van de St. Michaelskapel aldaar een gedooden Venezolaan voor de kerkdeur liggen.

Het gezelschap keerde nu op het Gouvernementsplein terug, waar nog enkele moeilijkheden besproken werden met betrekking tot het verhalen van de „Maracaibo" naar de Pundazijde; en eindelijk werd besloten om over de brug naar de werf van de Red D 'Line te gaan.

URBINA begaf zich aan boord, om voor het inschepen der troepen, wapenen en munitie te zorgen. De militairen werden gedwongen hieraan mee te helpen.

Een troep gewapende Venezolanen kwam van de Pundazijde over de brug, naar het Brionplein, blijkbaar om auto's te requireeren voor het vervoer. Deze verdwenen echter in allerijl over de Rifbrug.

Zijne Excellentie, Kapt. BORREN en kolonel MACHADO zouden in een auto gaan. Later is men te voet gegaan, voorop een troep gewapende Venezolanen in 't gelid, daar achter Zijne Exc., kapt. BORREN en MACHADO, en eindelijk wederom enkele gewapende Venezolanen. Dit was omstreeks half twee in den nacht.

Intusschen hadden gewapende Venezolanen het kantoor van de Radiodienst en Kabel bezet.

Op de werf van de Red. D. aangekomen, beval MACHADO den Gouverneur en Kapitein om mee aan boord te gaan.

Zijne Exc. merkte op dat dit tegen de afspraak was, daar hij slechts tot aan de werf zou meegaan; — werd echter gedwongen om mee aan boord te gaan, en daarna om mee uit te gaan tot buiten de boei, om dan weer per loodsboot te kunnen terugkeeren, opdat er, zooals MACHDO zeide, bij het uitvaren niet op ze zou geschoten worden.

Daarna ging men aanboord, het schip gaf tien stooten met de stoomfluit en omstreeks half drie uur voer het schip de haven uit, als gijzelaars medevoerende Zijne Exc. de Gouverneur, kapt. BORREN en een achttal politie-militairen.

Het geschiedde echter niet zooals door MACHADO beloofd was. Onder voorwendsel van onderweg gevrijwaard te willen zijn tegen een eventueelen aanval, werden allen als gijzelaars meegevoerd, inplaats van dat zij buiten de boei het schip weer zouden te kunnen verlaten, zooals beloofd. Wel gaf men Z. E. de verzekering van met de eerste gelegenheid te kunnen terugkeeren. In 't geheel vertrokken ongeveer 260 Venezolanen met de „Maracaibo".

Ook PEREZ, de moordenaar van MONTENEGRO, dien men uit zijn cel gehaald had, werd meegenomen; tegelijk met nog enkele andere Venezolaansche arrestanten, die men bevrijd had.

Een 12 tal passagiers van de „Maracaibo," waaronder ook vrouwen en kinderen, merkten eerst op zee tot hun grooten schrik, wat er met het schip gebeurd was.

Zondagmorgen.

Trucks met gewapende Venezolanen keerden in allerijl langs Otrabanda en Pietermaai naar de buitendistricten terug. Daar er geen dooden of gewonde Venezolanen in de stad gevonden zijn, veronderstelt men dat ze deze allen hebben meegevoerd. Sommigen die te laat kwamen voor de „Maracaibo" zochten nog naar den heer H. LEYBA, Venezolaansch Consul alhier, die zich echter reeds geruimen tijd schuil hield.

De Heer BOOMGAART, onder-voorzitter van den Raad v. Bestuur, nam het Bestuur in handen en belegde ten spoedigste een vergadering van den Raad om te beslissen wat er te doen stond.

Luitenant BERGER, die de leiding der troepen op zich nam, verzamelde ten spoedigste al zijn mannen in het Waterfort, wapende allen met de achter gebleven wapenen, die nog ruim voldoende waren, terwijl doordat men een munitiekamer niet ontdekt had, er ook geen vrees behoefde te bestaan om gebrek aan munitie te krijgen. Boven den ingang van het fort werd een mitrailleur opgesteld terwijl in den loop van den morgen een sterk gewapende patrouille met een tweede mitrailleur naar Rooi Canarie gezonden werd.

Ontelbaar vele burgers kwamen eveneens in den loop van den morgen hun diensten aanbieden, waarvan door luitenant BERGER dankbaar gebruik gemaakt werd.

Zoowel de vele particuliere burgers, als het burgerkorps onder het

commando van den heer A. D. Capriles, en het Weerbaarheidskorps, onder het commando van den heer C. N. Winkel, hebben zeer goede diensten verricht, en zijn gedurende al deze zorgvolle dagen een zeer gewaardeerde steun geweest; — waarvoor de burgerij ze natuurlijk zeer dankbaar is.

Geheel den Zondag heerschte er een treurige stemming onder het volk, de verslagenheid was algemeen over 't geen er in den nacht gebeurd was; vooral echter over het feit dat Z. E. Gouverneur Fruytier ontvoerd was. Dit werd door eenieder diep gevoeld. En als ooit, dan is wel vooral in die hachelijke uren de groote sympathie voor Gouverneur Fruytier aan den dag gekomen.

Na den middag kwam er een kleine opluchting in de benauwde stemming, toen er van de „Maracaibo" een draadloos bericht ontvangen werd, dat allen wel aanboord waren, en dat dienzelfden avond nog het schip hier met de gijzelaars in de haven zou terugkeeren. 't Klonk haast te mooi, vooral omdat de aanvoerders der revolutionnairen, bij het wegvoeren van Z. E. reeds tot driemaal toe hun gegeven woord niet gestand gedaan hadden.

De blijde terugkeer van de „Maracaibo."

Doch de hoop leefde op, toen er 's avonds tegen zes uur, heel in de verte een stoomschip in 't zicht kwam, dat men algemeen hoopte dat de „Maracaibo zou zijn. 't Was inderdaad het met zooveel smart verwachte schip. Tegen 7 uur had zich een ontzaglijke menschenmassa op het Brionplein en de Handelskade verzameld om getuige te zijn van de na de doorgestane angst zoo blijde inkomst. Geen gejuich steeg er op, toen het schip de haven binnen voer; nog leefde men te veel in spanning en angst voor de dingen die misschien zouden kunnen gebeuren; wel een zucht van verlichting. Geheel de werf van de Red D. Line stond propvol menschen, blij dat de gijzelaars weer behouden en wel terug waren.

Naar wij vernemen was de behandeling van de gijzelaars aanboord van de „Maracaibo", zijdens de opstandelingen en hun aanvoerders, beleefd. Het schip had hier bij uitvaren onmiddelijk koers genomen naar La Vela de Coro. Beoosten Coro werden de revolutionnairen aan land gezet, tegelijk met de wapenen en munitie, die zij van hier hadden meegenomen. Men zegt dat Perez, onmiddelijk na aankomst gefusileerd werd.

Blijkbaar moesten de troepen van Urbina zich daar vereenigen met de troepen van generaal Gabaldon, die echter, volgens een telegram van de *United Press* van 10 Juni l.l. door de regeeringstroepen, omsingeld werden. Volgens de loopende geruchten, moet Urbina met zijn troep reeds totaal verslagen zijn.

Dank zij de krachtige maatregelen door het Bestuur genomen, is alles tot nu hier rustig geweest. De burgerij heeft krachtig meegeholpen, om de rust te bewaren, en de openbare veiligheid te verzekeren.

De veiligheidsmaatregelen.

De toegangen tot de stad, zoowel aan de Oost- als aan de Westzijde, zijn afgesloten, en worden 's nachts trouw door de burgerwacht bewaakt. Om beter de openbare rust en orde te kunnen handhaven, en de maatregelen te kunnen nemen, die de omstandigheden kunnen noodig maken, welke maatregelen het Bestuur aan de hand van de bestaande wetten niet zou kunnen nemen, heeft het Bestuur Maandagavond den staat van beleg afgekondigd. Volgens een officieel aan de pers verstrekt communiqué dient dit echter slechts om uitzonderlijke maatregelen te kunnen nemen, doch levert voor de rustige burgerij totaal geen bezwaren op. De koffie-, en bierhuizen, restaurants en salons zijn gesloten, terwijl publieke vermakelijkheden verboden zijn. In een woord, het Gezag beheerscht op 't oogenblik den toestand volkomen; en valt er verder niets te vreezen. Een streng onderzoek wordt ingesteld naar de achtergebleven revolutionnair-gezinde Venezolanen, en de wapenen die men heeft achter gelaten.

Volgens uit Nederland ontvangen bericht zijn de kruiser „Hertog Hendrik" en de torpedojager „Kortenaer" naar hier vertrokken met troepen, wapenen en munitie. De *United Press* seinde dat de „Kortenaer" Maandagnacht uit Den Helder vertrokken is, terwijl volgens een later telegram uit Amsterdam aan de Un. Press: de kruiser „Hertog Hendrik", Donderdag naar hier vertrokken is.

Eveneens zullen heden arriveeren uit Suriname per S.S. Svartbond van de Aluminiumlijn de Kapitein met een afdeeling koloniale troepen.

De Slachtoffers.

Als eerste slachtoffer van den overval viel de algemeen geachte Sergeant majoor Vaas, vader van drie kinderen. Zondagmiddag had onder groote belangstelling de begrafenis plaats, echter wegens de nog abnormale toestand, zonder militaire eer. De wnd. Gouverneur, de H. E. G. H. J. Th. Boomgaart bewees namens het Bestuur de laatste eer aan den overledene, die gevallen was op het veld van eer. Op het militair kerkhof voerden het woord Ds. van de Pol, Dokter Quadekker Off. v. Gezondheid, en de [illegible]a, off. van het Leger des Heils, als stadgenoot van den overledene.

Wij betuigen onze hartelijkste deelneming aan de Weduwe en kinderen van den gevallene, met dit zoo smartelijk verlies.

Het tweede slachtoffer is de brigadier J. van Zuilen, die aan een schot in borst en rug Zondagavond in het St. Elisabethshospitaal overleed.

Maandagmiddag verrichtte de Z. E. Pastoor C. Gallé de Respons in de Kapel van het Hospitaal, waarbij ook Zijne Exc. Gouverneur Fruytier en Echtgenoote tegenwoordig waren. Zijne Exc. en Kapitein Borren, vertegenwoordigers van de Geestelijkheid en de Rechterlijke macht, vergezelden den overledene naar zijne laatste rustplaats. Op het kerkhof voerden het woord Kapt. Borren en de heer Van Vliet.

Het derde slachtoffer, dat Dinsdagmorgen in het St. Elisabeths hospitaal overleed was de sergeant Marcusse, die een zware sabelwonde aan het hoofd had opgeloopen. Pastoor Gallé verrichtte de Respons, waarbij wederom Zijne Exc. Gouverneur en Echtgenoote tegenwoordig waren; terwijl Zijne Exc., Kapt. Borren, de vertegenwoordigers der Geestelijkheid en de Rechterlijke Macht, alsmede verschillende particulieren de begrafenis bijwoonden. Wederom voerde Kapt. Borren het woord, waarbij hij tevens dank bracht aan Zijne Exc. voor de betoonde belangstelling. Ook de heer Van Vliet sprak een diepgevoeld woord

Telkenmale vergezelde een groote menigte langs den weg den treurigen stoet om zoo zijn belangstelling te doen blijken met deze onder zoo treurige omstandigheden gevallen slachtoffers. Allen waren diep onder den indruk.

Bij dezen betuigen wij onze hartelijke deelneming aan de families der overledenen met dit zoo treurige verlies.

Behalve deze drie slachtoffers, gevallen op het veld van eer, in dienst van dit gewest, werden nog gewond in het Hospitaal gebracht, de twee Surinaamsche politie-militairen Nelstein en Narain, die beiden aan het hoofd met sabelhouwen gewond werden, gelukkig echter niet doodelijk, de Hollandsche politie-militair L. Jansen, die een lichte wond aan hand en [illegible] opliep: en de twee burgers, Victor Martis, een Curaçaoenaar, wiens eene [illegible] een door een schot [illegible] moeten amputeeren, en de Hollandsche werkman, J. Prins, die een kogel in zijn been kreeg.

BERICHTEN

Koloniale Raad.

Vergadering van Donderdag 13 Juni 1929 11 uur a. m.

Besloten wordt het volgend schrijven aan den Gouverneur te richten:

Naar aanleiding van het schrijven van het Bestuur dd. 9 Juli 1928 No. 1980 heeft de Koloniale Raad op Curaçao de eer beleefd Uwe Excellentie het volgende mede te deelen.

Het erfpachtscontract den 12n. October 1925 verleden heeft den toestand in het leven geroepen, dat een groot oliebedrijf en een quarantaine-inrichting zich te zamen moeten bevinden in elkanders onmiddelijke nabijheid aan de Caracas-baai. Deze toestand moet de Koloniale Raad ten sterkste afkeuren, daar zoowel de belangen van de quarantaine-inrichting als de belangen van de Curacaosche Petroleum Industrie Maatschappij in bepaalde omstandigheden daardoor ten zeerste geschaad kunnen worden.

Onder de gegeven omstandigheden zal de Koloniale Raad op bovengenoemd schrijven niet verder ingaan, doch de Raad zou Uwe Excellentie beleefd in overweging willen geven te trachten tot een voor beide partijen bevredigende oplossing in deze te geraken. Deze oplossing zou naar zijne meening hierin gevonden kunnen worden dat de quarantaine-inrichting van de Caracas-baai naar elders wordt verplaatst, waardoor de Curacaosche Petroleum Industrie Maatschappij tegen een redelijke vergoeding de volledige beschikking zou verkrijgen over de terreinen en gebouwen aan de Caracasbaai.

Mocht het Bestuur zich met deze oplossing vereenigen, dan zou de Koloniale Raad Uwe Excellentie tevens beleefd willen verzoeken alvorens in deze aangelegenheid een regeling te treffen, den Raad plannen voor een nieuwe quarantaine-station over te leggen, vergezeld van een volledige kostenberekening, zoomede opgave te doen van de voorwaarden (waaronder begrepen het bedrag) waarop het Bestuur een regeling met de Curacaosche Petroleum Industrie Maatschappij zou kunnen treffen.

Hierna gaat de Raad in *geheime zitting* over.

Het dok voor de haven van Curacao.

Amsterdam, 18 Mei Van helling 1 der werf van de N. V. Nederlandsche Scheepsbouw-Maatschappij werd heden met met gunstig gevolg te water gelaten de zesde, tevens laatste ponton van het 4000 tons Juliana-dok, in aanbouw voor de haven van Curacao.

De 1 ste ponton werd te water gelaten op 21 Maart j. l. de 2de, 3de 4de en 5 de op 20 April j. l.

N. Rot.

Hiermede zal wel bedoeld zijn het nieuwe dok voor de C. S. M.

Officieele berichten.

Preciliano A. Welman is benoemd tot tijd. hulpkommies der belastingen in Curaçao en werkzaam gesteld op Aruba.

Naar Aruba.

Dinsdag middag is per „Fedalma" naar Aruba vertrokken de Z. E. Pater R. Dellaert om gedurende een maand of vier den Z. E. Pater A. v. d. Veen Zeppenfeldt Pastoor van de Playa te vervangen.

Pastoor Zeppenfeldt wordt vandaag verwacht om een paar maanden te midden zijner Familie door te brengen. Wij wenschen Z. E. W. van harte welkom en een prettige vacantie.

Vliegdienst Amerika-Curacao.

Volgens een telegram van de U. P. gepubliceerd in de B. C. zal den 21 ste dezer een vaste vliegdienst tusschen Amerika en Curaçao geopend worden. De vliegtuigen vertrekken van New-York over Florida, Miami, Habana, naar Cristobal, om van daar via Cartagena en Barranquida (Colombia) naar Curaçao te komen. Van hier zal later de dienst worden uitgebreid tot Venezuela.

Van harte welkom!

In dank ontvangen

van den Heer W. Maal, agent van het ideaal huismiddel *Dioxogen* een aantal reclame-artikelen.

een nieuwe tijdtafel van de Colon- en Surinamelijn van de K. N. S. M.

Hans Tomczak.

Wij hebben bezoek gehad van den Berlijnschen globe-trotter Hans Tomczak, die vier en een half jaar geleden Argentinië verlaten heeft, en alle Zuid-Amerikaansche republieken heeft bezocht.

Zijn doel is later een boek uit te [illegible] Van hier vertrekt de wereldreiziger naar Columbië, en Panama, om van daar over te steken naar Noord-Amerika. Glüch auf!

Ingetrokken Rijbewijzen.

Elias Welhous op 1 Juni 1929 voor drie maanden.

Huldeblijk aan den Hr. Hoek.

Naar wij vernemen heeft het Curaçao Sub-Comité van de *„The Association of West-India Transatlantic Steamships Lines"*, omvattende de volgende stoomvaartmaatschappijen:

Royal Mail Steam Packet Company,
Compagnie Générale Transatlantique,
Frederick, Leyland & Company Ltd.
Navigazione Generale Italiana,
Compañia Trasatlantica de Barcelona,
Hamburg-Amerika Linie,
Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Mij,
Horn-Linie,
Deutsche Dampfschiffahrts-Gesellschaft „Kosmos"
Roland Linie Aktien Gesellschaft
Red „D" Line of Steamships

den heer C. Hoek een huldeblijk aangeboden, als blijk van waardeering voor de jarenlange goede verstandhouding en vele goede presteerde diensten als Havenmeester alhier.

Allerlei.

De Radio-hond.

De breede, vierkante kop teruggetrokken, de ooren gespitst, het logge lichaam als tot den sprong gereed, ineen gehurkt, zit de Hond, de hond zoo groot als een kleine leeuw Sinistere blikken uit diep in hunne kassen gezonken, valsch glanzende oogen, troffen den argeloozen bezoeker. De eenigszins uitgezakte onderkaak laat twee wreede scheurtanden juist even bloot. . . .

Welke duistere instincten woelen achter dat platte voorhoofd?

Zooals ieder wild dier gefascineerd wordt door het kampvuur, een vlammenden tak, een stralend licht zoo wordt ook dit vreemdsoortig wezen gehypnotiseerd door de lamp, waarmede men hem in de oogen schijnt.

Het licht lokt hem, half onwillig beweegt hij zich naar het licht, hij wendt en keert zich links en rechts met het licht mee, nu en dan een kort geblaf uitstootend, wanneer de sterke lamp hem verblindt, op een wenk van zijn gebieder staat hij weer roerloos stil.

Deze hond is een hond van hout en van vilt, zijn hersenen zijn radiolampen, zijn oogen zijn foto-electrische cellen, zijn spieren zijn motoren. . . ,

Het is op deze geestige wijze, dat de N. V, Philips Radio op den Radio-Salon te Scheveningen de werking van de nieuwe foto-electrische cel demonstreert.

De oogen van den, volgens futurische opvattingen gestyleerden hond, worden gevormd door foto-cellen, elk gevolgd door een versterker, waarachter passende relais zijn geschakeld, en die ten doel hebben, de kleine motoren, die voor de voortbeweging moeten zorgen, in of uit te schakelen. De schakeling is zoodanig uitgevoerd, dat, indien beide foto-cellen licht krijgen, beide motoren werken; ontvangt slechts één cel licht, dan werkt slechts één motor en zal de hond evenals een roeiboot, waarin men slechts met één riem werkt, draaien. Overschrijdt de belichting een bepaalde grenswaarde, dan worden beide motoren uitgeschakeld en wordt een claxon in werking gesteld. Op deze wijze kan men met een looplamp in de hand, de radio-hond de vreemdste manoevres laten uitvoeren.

Een meer direct practische toepassing van de foto-cel wordt eveneens getoond en wel voor beveiliging van [illegible] gen wien de veiligheidsinrichting bedoeld is, zijn lantaarn op het sleutelgat richt, wordt een alarm wekker in werking gesteld.

Men kan de inrichting ook zoo maken, dat alarm gemaakt wordt, indien een schaduw geworpen wordt.

Op deze wijze zou men b. v. ook met een zeer hoogen graad van nauwkeurigheid den tijd van aankomst van een hardlooper of wielrijder kunnen registreeren, om slechts een enkele toepassing te noemen.

(Persbureau-Industria.)

Een meteoren-regen in Siberië.

Ongeveer 5500 K.M. ten Oosten van Moskou en bijna 800 K.M. van het dichtst bijzijnde station van den Transsiberischen spoorweg ligt een groot oerwoud, waarin ruim 20 jaar geleden een groote meteor-regen neer viel.

Eerst in het jaar 1927 werd er onder leiding van professor L. A. Kulik (van de Academie voor wetenschappen in Leningrad) een expeditie uitgerust om het terrein waar de meteor-regen had plaats gehad te onderzoeken. Maar deze eerste tocht was niet voldoende voorbereid en bij het invallen van den strengen Siberischen winter moest men onverrichter zake terugkeeren. 't Volgend jaar echter keerden prof. Kulik en prof. de V. Sytin afgevaardige van de Archeologische vereeniging in Siberië weer terug. Het resultaat van hun onderzoek publiceeren zij thans in een uitvoerig rapport waaraan wij het volgende ontleenen:

Ongeveer 800.000 centenaars ijzer zijn met een snelheid van 3000 K.M. per uur in den vorm van 200 meteoren over het groote oerwoud neergekomen. Op een terrein van ongeveer 6 vierkante kilometer oppervlakte is de grond heelemaal omgewoeld en vol gaten en kuilen zooals een slagveld uit den Europeeschen oorlog dat enkele dagen onder zwaar artillerie-vuur gelegen had. De natuur heeft dit gruwzaam verwoeste gebied met een lichte plantengroei gedekt. De groote meteoren zijn met zulk een geweldige kracht in den grond terecht gekomen, dat in den harden rotsachtigen bodem vele grater waterbronnen geboren zijn.

Volgens de opmetingen der Russische professoren is in de grootste krater een meer ontstaan van geweldige diepte. Een strook bosch, 25 K. M. rond den rand van het meer is bij neervallen der Meteoren door de overhitte temperatuur is vlammen opgegaan. In een tweede zone met 'n straal van 15 tot 30 K. M. rond het plat gebrande gebied, is de bebossching door den geweldigen luchtdruk plat tegen den grond geworpen. Zooals op de fotografische opnamen duidelijk te zien is, liggen de boomen allemaal met hun kruinen in dezelfde richting, netjes stam naast stam, zooals een leger in slagorde, dat ineens achterover geslagen is. Geen enkele vulkanische uitbarsting, geen enkele wervelwind heeft ooit zulke groote verwoestingen aangericht als deze meteorenregen in Siberië. Bovendien vond de expeditie buiten het verwoeste gebied nog een massa neergebogen boomen en heel veel geraamten van grof wild. Op het dichtstbijgelegen spoorwegstation (dat toch nog altijd ruim 800 K.M. van het verwoeste gebied verwijderd ligt) werden alle ruiten ingedrukt, terwijl verschillende kleine voorwerpen verplaatst werden, evenals bij een aardbeving of wervelwind.

Als deze meteoren-regen over een stad was neergekomen, al ware het dan ook de grootste stad ter wereld geweest — er zou geen enkel levend wezen gespaard zijn gebleven.

Uit de pers.

De resultaten der „Prohibitie in Noord-Amerika.

Over de werking van het drankverbod in de Vereenigde Staten van Amerika worden nog steeds de meest tegenstrijdige berichten verspreid. Volgens de voorstanders van het verbod, zijn de uitkomsten gunstig, en verwacht men in de komende jaren nog betere resultaten als gevolg der benoeming van Herbert Hoover tot President der Republiek. Daarentegen verklaren de tegenstanders, dat het verbod demoraliseerend werkt en zoo spoedig mogelijk herroepen, althans verzacht dient te worden.

Er werd in Amerika een felle campagne zoowel vóór als tegen drankverbod gevoerd.

Nu is kortelings in The North American Review, door den hoofd-inspecteur van den geneeskundigen dienst van de stad New-York, Charles Norris, op grond van officieele cijfers een ongunstig oordeel geveld over de werking van het drankverbod.

Wij vinden dit oordeel weergegeven, niet in een orgaan van den drankhandel maar in dat van een der Groote Ned. drankbestrijders-vereenigingen: den (neutralen) Volksbond [illegible] zijn overzicht van Norris' artikel in met de opmerking, dat het niet weinig afbreuk doet aan de dikwijls van de zijde der voorstanders van het drankverbod geuite bewering, dat de cijfers, waarmede de tegenstanders den funesten invloed van het drankverbod trachten aan te toonen, door den drankhandel vervalscht zijn.

Dr. Norris vangt zijn betoog aan, zoo zet het orgaan van genoemden Bond uiteen, met het vaststaand feit, dat tusschen 6' en 8 October 1928 vijf en twintig mannen en vrouwen in de stad New-York stierven aan vergiftiging door houtgeest (z. g. methyl alcohol). Methyl-alcohol is een absoluut vergif; personen die dit in sterke dosis drinken, sterven snel en zeker. Hun dood is geenszins geheimzinnig: het mysterie is de vraag: waarom dronken zij dit?

Het antwoord op die vraag is een ernstige aanklacht tegen het Drankverbod.

Dr. Norris vestigt er allereerst de aandacht op, dat er in 19.7 in de stad New-York 71. sterfgevallen werden geregistreerd als gevolg van alcoholisme, doch dat het aantal stellig véél grooter is, omdat dit cijfer alleen vertegenwoordigt de sterfgevallen, in ziekenhuizen waargenomen, door lijkschouwing vastgesteld of door het Departement van Gezondheid als sterfgevallen aan alcoholisme aanvaard. Maar dat Departement aanvaardt geen overlijdenscertificaten van particuliere dokters, waarin het woord „alcoholisme" als de hoofd- of medewerkende oorzaak wordt genoemd. Vandaar dat particuliere dokters gewoonlijk andere doodsoorzaken opgeven. Daarbij komen nog vele sterfgevallen door ongelukken, verdrinking enz., die een onmiddelijk gevolg zijn van dronkenschap. Vooral verkeersongevallen zijn een gevolg van het overmatig gebruik van sterken drank. De alcohol staat dus stellig aan het hoofd van alle doodsoorzaken, in de tabellen vermeld.

Nu is het intusschen — vervolgt Dr. Norris — een bekend feit, dat deze cijfers voortdurend gestegen zijn sedert 1920 (het jaar der invoering van het Drankverbod. — Red. L. K.) Het is minder bekend, dat zij voortdurend dalende waren tot dat tijdstip, als gevolg alleen van de toenemende matigheid van het Amerikaansche volk. Daarentegen is het sterftecijfer wegens alcoholisme in New-York de laatste jaren gestadig gestegen van 87 in 1918 tot 719 in 1927.

Verder wijst Norris op de onweersproken mededeeling van het Congreslid Loring M. Black, dat er verleden

Bijblad van de Amigoe di Curaçao

INGEZONDEN

Bovenwindsche eilanden, 6 Juni 1929.

Aan de Redactie van de Amigoe di Curaçao

Willemstad
Curacao.

Geachte Redactie,

Beleefd verzoeken wij de opname van het volgend artikel in Uw courant.

In het nummer van 11 Mei j.l. van Uw courant komt een redactioneel artikel voor over den toestand te St. Eustatius, blijkbaar als reactie bedoeld op een ingezonden stuk in het nummer van 4 Mei jl. onderteekend „a tiller of the soil."

Het komt ons gewenscht voor een en ander, wat in dit artikel staat vermeld, een weinig nader te bespreken, aangezien in dit opstel voor personen, die met den toestand te St. Eustatius op de hoogte zijn en dientengevolge behooren tot de ingewijden en die zichzelf ook wenschen beschouwd te zien als objectieve beoordeelaars, eenige passages voorkomen, die in strijd zijn met de werkelijkheid.

U zegt in Uw artikel, dat er bij een minderheid op Statius animositeit tegen den persoon van den plv. Gezaghebber bestaat; bent U er wel zeker van, dat hier sprake is van een minderheid of gelooft U juist niet, dat het gebrek aan samenwerking, waarop U in Uw artikel wijst en waarover het plaatselijk Bestuur aanhoudend klaagt, juist een bewijs is, dat bij een grooter deel der bevolking dan bij een minderheid ontevredenheid heerscht?

Wij die met de plaatselijke toestanden te Statius volkomen op de hoogte zijn, kunnen U verzekeren, dat wij deze ontevredenheid onder alle klassen der bevolking hebben geconstateerd en dat wij steeds talooze klachten over het bestuur van dit eiland hebben moeten aanhooren.

Is het te verwonderen, dat deze ontevredenheid zich heeft geuit en naar buiten is getreden bij de droevige gebeurtenissen na den orkaan, wanneer wij nagaan, op welke inhumane wijze de bevolking juist in [illegible] na een periode, grenzend aan hongersnood en gevolgd door een gedurende een menschenleeftijd ongekende storm, door het hoofd van [illegible] bejegend, wanneer wij weten uit de monden van waarheidlievende getuigen, dat aan dakloozen, den dag na den orkaan, huisvesting in het schoolgebouw werd geweigerd; dat aan werkeloozen, die zich onmiddellijk na den ramp kwamen aanbieden, in de hoop een dagloontje te verdienen, werk werd geweigerd onder mededeeling, dat zij dit werk gratis behoorden te verrichten; dat zelfs aan een persoon, die hulp kwam inroepen ten einde eenige ezelcadavers van onder haar huis te verwijderen, welke woning door den storm was opgelicht en op deze dieren neergeworpen, de historische woorden werden toegevoegd, dat hij, de plv. Gezaghebber, wenschte, dat deze orkaan heel Statius met bevolking had weggevaagd?

De opvatting, welke thans ten onrechte bezig is zich op Curaçao in te burgeren, nl. dat de Statiaan lui zou zijn, is even ongemotiveerd als het verwijt, door de autoriteiten hem gedaan, dat hij geen medewerking heeft betoond; het is daarom des te vreemder, omdat wij weten, dat vooraanstaande personen van de bevolking onmiddellijk hun plicht in deze volkomen hebben begrepen en zelfs zoover gegaan zijn, dat, toen zij zagen, dat het plaatselijk bestuur niets deed, zij zich tot den plv. Gezaghebber hebben gewend om gedaan te krijgen, 1°. dat door hem een commissie tot opname van de aangerichte schade zou worden benoemd, en 2o. dat het schoolgebouw voor de daklooze bevolking zou worden opengesteld en dat pas na herhaalden aandrang aan deze billijke verzoeken gevolg is gegeven.

Is het niet opmerkelijk, dat juist de menschen, die deze pressie hebben uitgeoefend en zich beschikbaar hebben gesteld voor het werk van deze commissie en deze taak ook daadwerkelijk, tot volle tevredenheid van de belanghebbenden, hebben verricht, thans beticht worden van „non-coöperation?"

Dat deze personen zich voor latere werkzaamheden, b. v. het uitdeelen van levensmiddelen, niet meer beschikbaar hebben willen stellen, moet daaraan worden toegeschreven, dat zij voortdurend aan allerlei onaangenaamheden waren blootgesteld en tot het inzicht waren gekomen, dat een verdere samenwerking met den plv. Gezaghebber onmogelijk was.

Dat op Saba de toestanden geheel anders geweest zijn, in Uw artikel wordt immers gezegd, dat bij het bezoek van den waarnemend Gouverneur aan dit eiland de aangerichte schade met volle medewerking der bevolking reeds grootendeels was gersteld, moet eerder toegeschreven worden aan het initiatief en doortastend optreden van den plv. Gezaghebber aldaar, dan aan een medewerking der bevolking, die in tegenstelling met die der Statianen, zóó buitengewoon zou zijn geweest; op Saba immers zijn onmiddelijk na den storm door den plv. Gezaghebber zoodanige maatregelen getroffen als men dat in Europa pleegt te doen bij dergelijke rampen; de distributie van levensmiddelen werd geregeld; door het bestuur werden de meest noodzakelijke levensbehoeften opgekocht van de winkeliers, die groote voorraden hadden; materialen werden per eerste gelegenheid besteld; in één woord, er werd gehandeld; in schrille tegenstelling met Statius, vandaar dan ook, dat dergelijke klachten als op Statius op Saba niet gehoord worden.

In Uw artikel bespreekt U verder nog het onderzoek, dat is ingesteld naar de grieven op Statius en U laat de bewuste personen op het eind van dit onderzoek tot de erkenning komen, dat hun geheele klacht hierop neerkomt, dat zij den persoon van den plv. Gezaghebber voor dat ambt niet geschikt achtten en dat zij liever een ander wenschten; het komt ons voor dat, wanneer het eenige resultaat van dit onderzoek is geweest dat de klagers tot deze erkentenis zijn gekomen; het vrij poover kan worden genoemd de zakelijke inhoud van de klacht schijnt dus bij het onderzoek van minder belang te zijn geweest en alleen het persoonlijk element in deze kwestie hoofdzaak; we kunnen beter zeggen, het zakelijke is totaal genegeerd en het persoonlijke, de antipathie tegen den plv. Gezaghebber, (hoe durfden deze menschen ook een tegeningenomenheid te toonen) werd op den voorgrond geschoven, met het gevolg, dat de klagers met een kluitje in 't riet werden gestuurd en de betrokken Bovenwindsche autoriteiten werden versterkt in hun bewustzijn van onaantastbaarheid.

De „tiller of the soil" — geeft in zijn artikel van 20 Maart j.l. als zijn meening te kennen dat het beter was geweest, als men een commissie had benoemd voor de verdeeling van de in geld en in natura ontvangen goederen; wij gelooven, dat zijn opvatting de juiste is en zien in het uiten van deze opinie geen bedoeling om een blaam te werpen op den enkeling, d. i. den Gezaghebber van de Bovenwindsche eilanden, die nu is aangewezen om deze distributie te bewerkstelligen.

Men is in het gebiedsdeel Curaçao wel zeer gevoelig voor critiek; zelfs het te berde te brengen van zakelijke beschouwingen wordt onmiddellijk aangevoeld als een persoonlijke aanval en in de huidige politieke constellatie is het leveren van critiek door middel van de pers de eenigste manier om de wenschen en gevoelens van de bevolking te openbaren.

Wie eenigszins met deze eilanden bekend is, zal toch moeten toegeven dat het instituut van „landraden" een wassen neus is, terwijl van den Koloniaen Raad weinig verwacht kan worden, in de eerste plaats, omdat de afstand te groot is en ten tweede omdat het meerendeel van de leden met de toestanden op deze eilanden volslagen onbekend is.

Wij willen gaarnen erkennen dat de Gezaghebber van de Bovenwindsche eilanden zijn best doet; administratief zullen de zaken wel in orde zijn, maar deze eilanden hebben niet alleen behoefte aan een goede administratie, wat de leiding betreft is noodig met een ruimen blik, die leiding weet te geven bij het werk van de economische opheffing van deze eilanden, die het volle vertrouwen geniet van de bevolking en het prestige van het gezag zoodanig weet hoog te houden, dat de bevolking hem in alle omstandigheden als de onbevooroordeelde bestuurder kan beschouwen.

Met besten dank voor de verleende plaatsruimte en gevoelens van hoogachting, verblijven wij, Geachte Redactie.

Uw dienstw.

De „onafhankelijken."

St. Eustatius, May 30th., 1929

The Editor of the „Amigoe di Curaçao."

Dear Sir:

It is not only with a feeling of surprise but chiefly of disappointment that we have read the contemptuos article taken up in your issue of the fourth of May 1929, and signed by one „Tiller of the Soil", and wherein the writer disapproves of the manner in which the hurricane-relief funds have been and are being handled by the Gezaghebber of the Dutch Windward Islands and his representative at St. Eustatius.

The article in its entirety, so devoid of truth, and obviously written with no other purpose but that of evil, has been read with a smile of doubt by those who know better and are acquainted with the fact, that only personal animosity could have been the chief factor in prompting the writer to produce such a masterpiece of falsehood. In fact, we need not enter into confutation of the statements made by the writer, for it would take too much time and space, and why attempt at adjustment where a subject has already been gallantly defended and clearly explained in an interfeuillet in the issue of the 11th. of same paper?

We do not wish to enter into polemics, nevertheless, we cannot conscientiously allow such an article go by — perhaps working its harm — without giving to the reading Public the benefit of knowing the exact truth of the whole matter.

What we are publishing here today is not gossip gleaned from the mouth of the man in the street, but is firsthand furnished information.

We happen to know, and it may serve as a consolation to the T. of the S. and his disciples, that it is the intention of the Gezaghebber of the Dutch W. Is. to duly render complete and lucid account of all relief work carried on in the Dutch W. Is., and to have same published, thereby giving a chance to the Public to judge for themselves how and in what way the funds have been used. Had T. of the S. but waited with his criticism until THEN, he would undoubtedly have been less rash in his judgment and more reasonable in his demands. We dare say however that his masterpiece has been rather premature.

In the first place we must mention [illegible] of the Gezaghebber to start [illegible] the cane-relief operation before being in possession of the funds as T. of the S. seemingly wanted him to do. It must not be forgotten that said sum had to be collected abroad, and remitted to him, which latter only took place about the middle of Jan. Then, plans for the reconstruction-programme had to be made, discussed, and adjusted in ratio to the available funds and when we consider the time absorbed in the ordering of material from distant countries and the various difficulties and drawbacks thereby experienced, we may with propriety declare that the hurricane-relief-work has made rapid progress instead.

We are at present at the end of May, and have the pleasure already, of presenting our readers with the following brief sketch of the relief work done at St. Eustatius.

Of the number of 40 totally destroyed huts, stand, already completed and occupied, 13 neatly built and prettily painted little wooden cottages of various sizes, accommodating larger or smaller families, while an additional 4 are under completion. It is expected that before the end of June about 25 cottages — the number required — shall have been completed. For the remainder of abovementioned number, monetary compensation has been given, as the owners had either been absent from the island or preferred to receive the cash.

Reconstructive work has been done to 25 houses that suffered partial damage, while 20 overturned houses have been righted and 2400 feet of lumber, and zinc and other material have been distributed to more than 50 persons to enable them to remedy the slight damages sustained. A *provisional* monetary remuneration of 25% of the official value of property-damage has already been handed to 70 individuals exclusive of the above, while 20% has been turned over to 150 stock-keepers for losses in stock and poultry, to say nothing of help in natura that has been given to 79 planters in the form of selected seed yam, of which there was a great scarcity in the Island at the time. Thus in all some 300 individuals have already received compensation.

It may be well to mention that the figures of losses taken as a basis were those submitted by the storm committee, comprising amongst others, Messrs J. S. van Putten and J. G. Lispier, who shortly after completion of some hurricane data, tendered their resignation on account of their indisposition to work of material nature as well as personal animosity against the Local Chief.

The amount of f. 5000 allowed by the Goverment for immediate relief-work, was not only destined for St. Eustatius, as T. of the S. has recently broadcasted in his falsetto programme. About half of said sum was allocated to St. Eustatius, and we are sure that had it not been for the work carried on by means of this amount in: the clearing of debris, righting of overturned houses, burying of dead animals etc., the need and calamity resultant of the storm, would have been much more disasterous. This money was well expended, for, when His Excellency, the Governor visited St. Eustatius in December, the roads etc. were all in post-huricane condition.

With regard to the distribution of foodstuff we shall only mention, that the remarks made by T. of the S. are so unwarrantable and absurd as to be beneath notice. For, who in St. Eustatius is not aware of the well organized distribution of foodstuff in spite of the lack of cooperation of those who proclaim and pretend to have the interest of the people at heart!

For, had it not been for the personal interest of the Local Gezaghebber assisted by the Lady Receiver, the Post Office Clerk and an agent of police, the foodstuffs would probably still be stored in the warehouse on the Bay. A well thought out ticket system had been responsible for the successful and peaceful flow of events. About 300 names of needy ones had been submitted by the Clergymen of the island's two predominating denominations, to the bearers of these names rations had been dealt out weekly.

Much more can be said to eradicate the many false statements made by the T. of the S„ but we deem it beneath our dignity to go further into the matter. We only want to remain objective and to prove to the reading Public that good work has been and is still being accomplished by the Gezaghebber of the Dutch W.Is. and his representative at St. Eustatius with the funds entrusted to them. It is a regrettable deed, [illegible] S. bewails, that said fund had been placed, unconditionally in the hands of said Gezaghebber, it must be considered a great boon to the people of St. Eustatius that such had been the decision at Curaçao.

The St. Eustatian has not only received the „Lion's Share" of the money, but what is of as much importance, has particularly got the worth of EVERY CENT allocated to him and without his assistance. The impartiality and promptitude which characterize this hurricane-relief-work can only be appareciated by the many grateful ones who think otherwise than T. of the S.

Finally we beg to state that the relief work is not yet finished, is going ahead at full speed, and, if we understand aright, there is a surprise yet in store for the T. of the S.

Thanking you Mr. Editor for the space allowed me

Very respectfully yours,

A St. Eustatian.

Zeilvaart

gedurende de maand April 1929.

Binnengekomen van:		Uitgezeild naar	
Aruba	45	Aruba	46
Bonaire	59	Bahamas	1
Bov. Eilanden	4	Bonaire	61
Guanta	3	Bov. Eilanden	2
Kingston	1	Guanta	3
La Guayra	1	Jacmel	1
Las Piedras	1	La Guaira	3
La Vela	12	Las Piedras	14
Pto. Cabello	19	La Vela	1
Rio Hacha	1	Maracaibo	3
Sto Domingo	4	Mayaguez	1
St. Vincent	1	Pto Cabello	27
Tucacas	13	Rio Hacha	1
Trinidad	1	Santo Domingo	1
Zee	2	Trinidad	1
Totaal	167	Totaal	166

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand April 1929 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

1929.	ZEILSCHEPEN. Aantal.	Inhoud in M³. Bruto.	Netto.	STOOMSCHEPEN. Aantal.	Inhoud in M³. Bruto.	Netto.
Maart	167.	25801.	22596.	458.	4472932.	2464381.
Vorige maanden	439.	73084.	63591.	1245.	12795578.	7125408.
Totaal	606.	98885.	86187.	1703.	17268510.	9589789.

N. B. Niet opgenomen zijn de schepen die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

INSPECTIE-ONDERWIJS.

EXAMENS.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen, dat de examens ter verkrijging van akten van bekwaamheid tot het geven van onderwijs in het gebiedsdeel Curaçao ingevolge artikel 1 van het besluit van den 10den December 1921 (P. B. 1921 No. 79) zullen worden afgenomen in de maand September 1929.

Zij, die zich aan eenig examen willen onderwerpen, moeten zich vóór of op den

1sten Juli 1929 schriftelijk

aanmelden bij den Inspecteur van het Onderwijs onder overlegging van de bij de Onderwijsverordening 1907 vereischte akten of bewijzen, benevens van een geboorteakte.

Zij, die eenig examen wenschen af te leggen, moeten den leeftijd van **achttien jaren** *hebben volbracht, tenzij de Gouverneur om bijzondere redenen vergunning verleent het examen eerder af te leggen.*

Zij, die zich aanmelden, worden slechts tot het afleggen van het examen toegelaten, wanneer uiterlijk twee dagen vóór het begin der examens ten kantore van den Koloniaalen Ontvanger op Curaçao een examengeld is voldaan van: **Vijf gulden** *voor het afleggen van het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) vierde klasse, en van het examen in gymnastiek, nuttige of fraaie handwerken;* **Tien gulden** *voor het afleggen van het examen vóór de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) derde klasse en van het examen in de wiskunde, het boekhouden, de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, welk bedrag verminderd wordt tot vijf gulden, wanneer de candidaat in het bezit is van de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) derde of vierde klasse;* **Vijftien gulden** *voor het afleggen van het examen in de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, bedoeld in het 2de lid van artikel 27 en in het 2de lid van artikel 42 der Onderwijsverordening 1907.*

De candidaten worden opmerkzaam gemaakt op de verslagen der vorige examens, die in de Curaçaosche Courant bekend gemaakt zijn.

Ondergeteekende is tot het geven van inlichtingen over examens te spreken elken **Zaterdag** *des morgens van 9 tot 12 uur op de Inspectie van het Onderwijs Fort Amsterdam.*

Willemstad, 28 Mei 1929.

De Inspecteur voornoemd,

3—2 **H. J. A. SCHROEDER.**

INGEZONDEN

Saba, June 3rd., 1929.

To the Editor of the „Amigoe di Curaçao".

Dear Mr. Editor: —

I have been very much amused indeed by an article appearing in your issue of May 4th. of the p.y., which article happens to be the latest product reaching us up to date, of Mr. Tiller of the soil's creative genius.

I wish to state here that I am a constant visitor to the island of St. Eustatius — at which island, in Sept. 1928, I happened to be an eye-witness to the hurricane-disaster — and can protest with assurance against the wrong impressions Mr. Tiller of the soil is endeavoring to infuse upon the minds of his readers.

During my last stay at that island, I saw two large, finished three-room houses, one already occupied, built for the purpose of sheltering the hurricane-stricken folk, while some dozen or more smaller cottages were all but completed; some even were being painted.

I understand from good authority, that quite a few thousand guilders have been paid out to the sufferers, to enable them to repair their damaged dwellings, which some of the more industrious have already begun to do.

Nobody in either St. Eustatius, St. Martin or Saba is talking so much about the hurricane as Tiller of the soil. *His* lithographed breath seems to be bent on working more evil than that, wrought by the absent hurricane. In the two lastmentioned islands the people are rather concentrating their joint efforts, endeavouring to get things back to their former shapes and condition.

We are already 9 months back in 1928 hurricane's wake and Mr, Tiller of the soil is still looking forward to the Goverment for gratuitous „chew and swallow". This Tiller of the soil must surely be of te dolce farniente type!

An American journalist once mentioned in a popular magazine that a certain European Ruler, in order to popularize himself, took up beside him, and drove little street urchins in his Rolls-Roycee, but, he added, America's systeem was rather to teach her urchins how to earn their own Rolls-Royces, and this is just the lesson St. Eustatius ought by now to be getting by heart, viz: Don't sit down and dream and „just wait" for the Goverment to feed you but „get doing" and try and earn your own little bit [illegible] de-licate appetites abroad; to quit buying luxuries: pickled this and bottled that and strive, not only to earn but to save money as well, which will enable them to repair and put into better condition thair delapidated dwellings at home.

Saba can alraady boast of some 6 or 8 dwellings built from the „dough" earned in Curaçao by her boys and quite appropriately termed „the Curaçao Houses"; St. Martin of about double this number. St. Eustatius, alas! has benefitted nothing from the Windward Island-Curaçao exodus. Something seems to be wrong somewhere!

About 3000 bags of Statia's produce, potatoes, yielding a splendid little return of about f. 15000 have been sold in Curaçao during the first half of the present year. What is being done with this money iu the reparation line? Nothing.

Get here with you „club" to your *base* Mr. Tiller of the soil. Tell your countrymen to squeeze out some of that potato „dough", to thoroughly mix it with their 20 or 25% hurricane-sustained-loss remuneration, quit talking „gas" and get busy. This is just where you can make a *home-run* Mr. Tiller, and in your own Soil!

Amounts of the Budget allowed for roads. I.e. Public Works, and to other Departments may not be appropriated to feeding of the Poor. You ought to have known that Mr. Tiller of the soil. Besides, what imaginary Doctor has protested against the building of the Poor Houses on the Government Lands at Chapelpiece, Statia? Surely not be Government physician at that island!

Before recommending yourself as a Reporter. Mr. Tiller, we must advise you to be a little more careful wheu selecting spurious matter. Why not call at one or other office, where you can obtain und oubtedly authentic information? This has always been the authentic source and not from the giggle-gaggle on the street.

You know Mr. Tiller, you're quite able to „fool some of us, all of the time" you may even succeed perhaps in „fooling all of us, some of the time" but remember, don 't try, you caunot *„fool all of us all of the time."*

Thanking you cordially, Mr. Editor, for the space allowed me.

Very truly yours,

A. READER.

jaar 1170 sterfgevallen door alcoholvergiftiging in de Vereenigde Staten zijn geweest.

Dr. Norris betwist, dat de overtredingen van het alcoholverbod zich bepalen tot de steden en speciaal tot New York, Baltimore en Philadelpha. Hij wijst op de statistieken van levensverzekeringmaatschappijen. Zoo had de Metropolitan Life Insurance Company een stijging van 77 sterfgevallen aan alcoholisme in 1920 tot 638 in 1926 terwijl daarentegen de Canadeesche afdeeling van dezelfde maatschappij (in Canada is geen drankverbod. — L. K.) van 1911 tot 1926 op meer dan een milioen polishouders niet meer dan 100 sterfgevallen aan alcoholisme had te boeken.

Dr. Norris betoogt dan, dat uit alles blijkt, dat een en ander het gevolg is van overmatig drinken van slecht bereiden gesmokkelden sterken drank. Zuivere ethylalcohol, matig gedronken, is geen vergif, doch een opwekkend middel; maar de smokkel-whysky bevat bijna steeds giftige bestanddeelen. De scheikundigen van het Politiebureau van Philadelphia berichtten in September 1928, dat van duizenden geanalyseerde monsters 95 percent vergiften bevatten. Beteekent dit — zegt Dr. Norris — dat inderdaad 95 pCt. van de gesmokkelde dranken vergiftigd zijn, dan zou de decimeering van onze stedelijke bevolking inderdaad verschrikkelijke afmetingen aannemen. In dit verband wijst Dr. Norris er op, dat de meeste in beslag genomen sterken drank komt van smokkelaars, die zich niet de weelde kunnen veroorlooven van zeer kostbare bescherming tegen ontdekking en dan ook handelen in alcohol van slechte qualiteit, gewoonlijk in gedenatureerden alcohol, die, zoo goed en zoo kwaad als het gaat, bevrijd is van de min of meer giftige bijmengsels, welke gediend hebben voor de denatureering.

Deze oorzaken zijn niet uitsluitend aansprakelijk voor de stijgende sterfte door alcoholgebruik. Er is een veel eenvoudiger oorzaak: dat de menschen in het algemeen te veel en te vaak gedistilleerd gebruiken. Oude, normale trek in bier en wijn moet thans grootendeels worden bevredigd met gevaarlijke [illegible] middelen. Het Amerikaansche [illegible] ertoe dat het verkrijgen van betrekkelijk onschuldige dranken moeilijk wordt gemaakt, terwijl de smokkelarij het steeds gemakkelijker maakt de gevaarlijke te krijgen.

Wij weten thans, concludeert Dr. Norris, dat verbieden een andere zaak is dan voorkomen. Wij betalen een boete voor goede bedoelingen, niet gesteund door gezond verstand. Aan het einde van acht jaren zonder goeden dank drinkt een toenemend deel der natie zich dood aan slechten drankt.

Onze nationale sterfte aan deze ééne oorzaak over een jaar zal den tol, dien wij aan den oorlog betaald hebben overtreffen. Dat zijn de vruchten der Prohibitie; dat is de prijs voor de Groote Proefneming, die de natie reeds 178 millioen dollars heeft gekost en de Regeering beroofd heeft van een belastingsopbrengst van ten naastenbij een miljard dollars per jaar.

Wanneer men dit leest zoo teekent het Orgaan van den Volksbond tegen Drankmisbruik hierop aan mag men zich erover verheugen, dat tot dusver de pogingen om in ons land tot alcoholverbod te geraken, langs den weg der plaatselijke keuze zijn mislukt. Laat ons de hoop uitspreken, dat de komende verkiezingen het aantal tegenstanders van dergelijke goed bedoelde maar zeer onverstandige maatregelen zullen versterken. Wie zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht.

INGEZONDEN

Aan de Redactie
v. d. „Amigoe di Curaçao"

Geachte Heer Redacteur,

Aruba-noodkreten.

Alhoewel vele protest-stemmen zich lieten hooren en nog laten hooren, alhoewel zelfs een protest werd gezonden aan Z. E. den Heer Gouverneur, onderteekend door zeer vele ingezetenen van Aruba, allen nette burgers, die hunne belastingen tot op een halve cent toe betalen, en dus recht hebben op een fatsoenlijk bestaan, toch kunnen wij ook niet nalaten om hierbij openlijk op te komen tegen de handelwijze van eenige leden van den K. R. jegens ons dierbaar eiland *Aruba* dat thans een tijdperk van bloei en opkomst doorleeft en derhalve billijkerwijze verlangt en eischt, dat wantoestanden van honderd jaren terug, waarin het nog grootendeels gedompeld is, opgeruimd worden.

Het was niet te verwonderen dat er een groote verontwaardiging heerschte bij het vernemen dat onze begrooting voor 1930 door vijf leden van den Kolonialen Raad zoodanig werd geamendeerd dat ze tot een minimum werd gereduceerd, dat bij wijze van spreken net toereikend is om een paar straatjes te lappen op de goedkoope oude methode, te meer daar deze bedragen opgesteld werden door onzen zeer actieven Gezaghebber, iemand van lange jaren praktijk, die van hooger hand gezonden werd naar Aruba, om het eiland er boven op te helpen; en nu te moeten zien dat deze man in het uitvoeren van zijn mandaat wordt gekortwiekt, wat zeer ten nadeele van Aruba is; verder werd dit bedrag goedgekeurd door den onvermoeiden landraad Eman, die *door* het *volk gekozen* werd (dus niet *benoemd*) om 's Volks belangen te behartigen.

Zooals gezegd en algemeen bekend is, doorleeft Aruba een tijdperk van bloei en opkomst, de inkomsten vloeien ruim, belastingen en accijnsen brengen een schat op; daarom is het meer dan billijk dat wij voor onze heilige rechten opkomen en eischen dat de plaats zooveel mogelijk. als het maar eenigszins kan, gemoderniseerd wordt door het aanleggen van nieuwe straten, zooals is aangevangen door onzen Gezaghebber (een woord van dank en lof aan Mijnheer Wagemaker, die THE RIGHT MAN ON THE RIGHT PLACE IS), door reorganisatie van Politie, straatverlichtingen, enz., enz.; laten wij daarom alle voorzichtige bezuinigingspolitiek, als gevoerd door bezadigde huisvaders, vaarwel zeggen, ja politiek van duizend jaren terug, die in de 20ste eeuw niet meer kan doorgaan, en die veeleer ten nadeele is van land en volk.

Het lijkt ons toe alsof de Leden Jossy Henriquez, Senior en de drie medetegenstemmers Aruba heelemaal niet kennen, daar wij niet mogen aannemen dat deze Heeren Aruba een slecht hart toedragen; doch van den anderen kant hoorden zij terdege met de toestanden bekend te zijn; de Heeren Zeppenfeldt en Eskes hebben deze toestanden zeer duidelijk geschilderd; de landraad Eman in een zijner reden in den Politie-Raad, heeft dit zeer juist en typisch uitgedrukt, dat Aruba noch wegen noch straten heeft en dat er dus geen sprake kan zijn van wegen of straten repareeren, doch dat nieuwe straten en wegen aangelegd moeten worden. Desniettegenstaande al deze verklaringen en klachten, houden de Heeren toch voet bij stuk en beperken het aangevraagde bedrag (dat slechts voldoende is om deze groote werken te beginnen) tot een minimum.

Gekrenkt dus over deze handelwijze, doen wij ook in naam van de heele bevolking een beroep op de welwillendheid van Z. E. den Heer Gouverneur, den Heer Minister van Koloniën, alsook op de leden van de Staten Generaal, die zeker goed bekend zijnde met deze onhoudbare toestanden, deze zaak in een heel ander licht zullen gaan beschouwen als sommige leden van den Kolonialen Raad; en laten wij hopen dat de te nemen besluiten van dien aard zullen zijn dat heel spoedig Aruba zal krijgen wat het billijkerwijze verlangt en dat binnen een afzienbaren tijd de Gezaghebber met dezelfde frissche moed kan doorgaan met zijne plannen die zeer zeker Aruba ten goede zullen komen; wij zeggen alleen: Geeft den Gezaghebber vrij terrein, bindt zijne handen niet, en Aruba zal worden een moderne plaats, zoodat de talrijke vreemdelingen die hier zijn en hier binnenkomen een goeden indruk krijgen van de Nederlandsche bezitting „ARUBA."

Ten slotte willen wij een woord van dank en hulde brengen aan de vier overige leden die vóór stemden, maar meer in het bijzonder aan de Heeren Dr. Eskes en Zeppenfeldt, die om zoo te zeggen, met hand en tand gestreden hebben om Aruba te geven wat billijk is; daarom een woord van lof en sympathie voor deze nobele Heeren, die met ons meeleefden en die onze belangen zoo goed wisten te verdedigen.

Mijnheer de Redacteur, wij danken U voor de verleende plaatsruimte en appecieeren ten zeerste Uwe medewerking.

Hoogachtend,
Eenige Arubanen.

Aruba, den 5 den Juni, 1929.

Aan de Redactie
van het Weekblad
„Amigoe di Curaçao".

Mijnheer de Redacteur:

Naar aanleiding van Uw entrefilet in Uw blad van Zaterdag 1 dezer betreffende de kabelstoring op 30 Mei j.l. deel ik U beleefd mede, dat volgens de voor den onderwerpelijken kabelaanleg geldende Voorschriften, deze kabels minstens 60 c.M. onder den beganen grond moeten liggen. De Directie der Ned. Ind. Gas Maatschappij was ook van meening, dat de kabels zoo diep ingegraven waren. In werkelijkheid lagen de kabels slechts 25 a 35 c.M. onder maaiveld.

Slechts met speciale vergunning mag hiervan worden afgeweken, in welk geval in het algemeen de kabel speciaal tegen mechanische beschadiging beschermd moet worden. Dit laatste was hier niet het geval.

Reeds eenige maanden geleden heeft de betrokken ingenieur van het Departement van Openbare Werken der Ned. Ind. Gas maatschappij verzocht om een kaart van het kabelnet; deze is tot dusverre nog niet ontvangen.

De in Uw entrefilet bedoelde aan een der opzichters gegeven waarschuwing, werd door dezen direct aan den uitvoerder doorgegeven.

Door latere wisseling van uitvoerder, in den loop van den dag, werd deze order niet doorgegeven.

Indien overigens op de wijze, zooals elders gebruikelijk is, door bordjes of ijzeren platen in den weg de ligging der kabels ware aangegeven geweest, dan zou deze waarschuwing niet noodig zijn geweest.

In verband met het ontbreken dezer normale, elders altijd toegepaste waarschuwingsteekens en vooral de zeer onvoldoend beschermde ligging der kabels, is het te betreuren dat de Ned. Ind. Gas Maatschappij zich tot deze bloote waarschuwing heeft bepaald en men zich niet heeft vergewist of de kabel inderdaad wel 60 c. M. in den bodem ingegraven lag.

Hoewel zijdens het Departement van Openbare Werken het voorgevallene zeer wordt betreurd, moge het vorenstaande voldoende zijn om het betrokken personeel van den wegendienst, dat niet kon vermoeden, dat bij het kabel leggen van de voorschriften was afgeweken, van een hun ten laste gelegde fout te zuiveren.

Hoogachtend,
TH. VAN ROSSE.

Langs de Straat!

Om vijf uur van mijn werkzaamheden naar huis gaande, verscheidene trucks tegen komende, van uit de Stad, volgeladen met buitenmenschen om huiswaarts te gaan.

Bij uitzondening reed een dier volgeladen trucks, op onzen mooien geasphalteerden weg, Roode weg genaamd, alhoewel deze niet „Rood" meer is vanwege de asphalt, langzaam naar schatting 25 K. M.

Kinderen doen wat vele kinderen doen n. l. spelen, en zien geen gevaar, zijn het oog van de Moeder ontvlucht, en loopen kris kras dezen drukbeganen verkeersweg over.

Plots een dreumes van ongeveer 4 jaar, deze zijn zusje ziende holt naar haar toe, en gelukkig kon de chauffeur nu juist op tijd z'n stuur omgooien en op een afstand van 5 c.m. de kleine passeeren. Zoodoende een groot ongeluk voorkomen hebbende.

Ik gaf natuurlijk de ouders de schuld, dat zij hunne kinderen thuis moesten laten, desnoods om half vijf vastbinden enz. enz. maar wat was het zeer goede antwoord in deze van dien Vader?? Vastbinden gaat niet, laat het Gouvernement in deze zijstraat eens een hoop wit zand deponeeren, en ge zult zien in no time is er geen kind uit deze buurt meer op de straat maar aan het spelen in en met het zand.

Hier aan deze zijde van de haven kunnen kinderen nergens heen, en vermaak moeten de kinderen toch hebben! Waarom misgunnen die leden van den Kol. Raad onze kinderen genoegens? hebben wij bij onze huizen groote tuinen als zij om de kinderen te laten spelen; — is ons inkomen zoo groot als van hen om er een apparte dienstbode op na te houden, die de kinderen den geheelen dag nagaat?

De grootste fout van die Heeren is geweest het afstemmen van een groote openbare speelplaats voor kinderen; want indien er hier in Willemstad 2 of drie goed ingerichte speelplaatsen zouden zijn, zou het gevaar voor de kinderen verminderen, zou het voor de kinderen een genot en veel gezonder zijn.

De meer bdoelde Vader zei me ook nog; hij hoopte dat Z. Exc. de Gouverneur de speelplaats alsnog op de begrooting zou plaatsen, daar hij er vast van overtuigd was dat Z. Exc. de hooge noodzakelijkheid van eene speelplaats inzag, al is Z. Exc. pas een paar maanden hier; en indien Z. Exc. zulks zoude doen, dat dan het VADER of grootvaderhart van de heeren afstemmers eens zoude spreken

Aan dien bedaarden chauffeur den dank brengende voor z'n kalm rijden en daardoor wellicht het leven redden van de kleine dreumes hoop ik binnenkort te vernemen dat de speelplaats er komt.

GERRITJE.